

INHOUD

DE STREKKING VAN HET REGLEMENT	7
DE REGELS	9
HOOFDSTUK I. BRIDGE-TERMEN	9
HOOFDSTUK II. MAATREGELEN VOORAFGAANDE AAN DEN ROBBER.	
1. Vormen van en deelnemen aan tafels	14
2. Voorrang	14
3. Trekken van kaarten	14
4. Keuze van spelers en maats voor den eersten robbër .	15
5. Aanwijzing van spelers en maats voor den volgenden robbër .	15
6. Keuze van kaarten en zitplaats	15
HOOFDSTUK III. HET SCHUDDEN, HET AFNEMEN EN HET GEVEN.	
7. Schudden	16
8. Afnemen	16
9. Geven	17
10. Onjuiste gift	17
HOOFDSTUK IV. HET BIEDEN.	
11. Het bieden en zijn duur	19
12. Bieden en hooger bieden	19
13. Dubbelen en herdubbelen	19
14. Passen	20
15. Het eindbod en de Leider	20
16. Herstellen van een niet bedoeld bod	20
17. Inlichtingen betreffende gedane biedingen	21
HOOFDSTUK V. HET SPELEN.	
18. Het uitkomen en de Blinde	22
19. Rechten van den Blinde	22
20. Verder spelen en uitkomen	22
21. Uitkomen of spelen — wanneer voldongen	23
22. Opnemen van slagen	23
23. Slagen opgenomen door de verkeerde partij	24
24. Inzien van losgelaten slagen	24
25. Navraag naar gespeelde kaarten	24
26. Niet uitgespeelde spellen	25

HOOFDSTUK VI. DE TELLING.

27.	Te noteeren punten	26
28.	Punten, die de manche doen winnen	26
29.	Kwetsbaarheid	26
30.	Punten voor geboden en gewonnen trekken	27
31.	Punten voor overslagen	27
32.	Punten voor verliesslagen	27
33.	Punten voor honneurs	28
34.	Punten voor slem	28
35.	Robber-punten	29
36.	Resultaat van den Robber	29
37.	Verbetering in de noteering	29

HOOFDSTUK VII. OVERTREDINGEN VAN DE REGELS EN STRAFFEN.

38.	Inzien der kaarten gedurende de gift	30
39.	Bieden als het zijn beurt niet is	30
40.	Onvoldoend bod	31
41.	Bieden nadat het bieden gesloten is	31
42.	Andere onwettige biedingen	31
43.	Getoonde kaart tijdens het bieden	32
44.	Getoonde kaart tijdens het spelen	33
45.	Uit verkeerde hand uitkomen door Leider	33
46.	Voor de beurt uitkomen	34
47.	Te vroeg uitkomen of bijspelen	35
48.	Spelen met een kaart te veel	36
49.	Spelen met een onvolledige hand	36
50.	Aanduiden van te spelen kaart door Blinde	37
51.	Blinde vestigt de aandacht op onregelmatigheden	37
52.	Het vestigen van de aandacht op de gesteldheid van een slag	38
53.	Inzien van een losgelaten slag	38
54.	Het opeischen door den Leider van onzekere slagen	38
55.	Het verzaken	39
	Straf indien de verzaking wordt hersteld	39
	Daden, die eene verzaking voldongen maken	40
	Onderzoek naar mogelijke verzaking	40
	Straf voor voldongen verzaking	41
	Opeischen van voldongen verzaking	41
56.	Spelen vóórdat een tegenspeler een opgelegde straf heeft aangegeven	42
57.	Uitkomen geëischt in een kleur, die men niet heeft	42
58.	Eischen van een onrechtmatige of dubbele straf	42
59.	Verkeerde speler eischt een straf	42
60.	Vestigen van de aandacht op eene onregelmatigheid	43
61.	Verkeerde uitleg van eene regel	43

HOOFDSTUK VIII. BIJZONDERE REGELS.

Voorafgaande beschikkingen	44
Bijkomstige regels	44
Speler, verplicht om te eindigen	45
Geschillen omtrent den uitslag van een robber	45
Verzoek om nieuwe kaarten	45
SLOTARTIKEL	45
TOEVOEGSEL AAN DE REGELS.	
Welvoegelijkheid in het spel	46
Noteeringen voor Contract-Bridge	50

NEDERLANDSCHE BRIDGE-BOND

SPELREGLEMENT VOOR CONTRACT-BRIDGE

DE STREKKING VAN HET REGLEMENT

De regels zijn bedoeld om eene correcte wijze van spelen vast te leggen, en te voorzien in een naar de omstandigheden evenredige straf, wanneer een speler bij toeval, door zorgeloosheid of onoplettendheid, den goeden gang van het spel verstoort of een wel is waar niet bedoeld, doch niettemin onbehoorlijk voordeel behaalt.

De regels zijn er niet op gericht, om oneerlijke praktijken te voorkomen: dienovereenkomstig zijn er geen straffen gesteld op opzettelijke schending hetzij van de spelregels zelf, hetzij van de in het aanhangsel uiteengezette beginselen. Het is voldoende, spelers te waarschuwen tegen eenigerlei ondoordacht woord of handeling, welke de strenge begrippen van welvoeglijkheid, die alle spelers in acht behooren te nemen, overschrijdt; immers, de moreele verplichting om zich aan deze regels te houden is het sterkst, wanneer geen straf is voorgeschreven. Uitsluiting is het laatste uiterste hulpmiddel waar bij herhaling opzettelijk wordt overtreden.

De straffen zijn beperkt tot een met recht en billijkheid overeen te brengen minimum, en een speler, die eene overtreding begaat, dient bereid te zijn de voorgeschreven straf hoffelijk en blijmoedig te aanvaarden.

Wanneer deze beginselen ter harte worden genomen, wordt het geredeneer vermeden en wordt het genoeg, dat het spel biedt, aanmerkelijk verhoogd.

DE REGELS.

Tusschen haakjes geplaatste woorden zijn in den tekst der regels ingelascht om den lezer te helpen. Zij maken geen deel uit, noch hebben zij invloed op de beteekenis, van eenige bepaling.

HOOFDSTUK I.

BRIDGE-TERMEN.

I. **Tafel.** De groep personen, gerechtigd om het spel aan een tafel te spelen, tenzij anders wordt overeengekomen.

II. **Lid.** — Iemand, die het recht heeft verkregen, om aan een tafel mee te spelen, hetzij onmiddellijk, hetzij op zijn beurt.

III. **Speler.** — Een der vier leden, die voor het oogenblik gerechtigd zijn te spelen.

Partij. — Twee spelen samen als maat tegen de andere twee, elk paar vormt eene partij.

IV. **Volgorde.** — De opvolging of volgorde van het spel is van speler tot speler naar links omgaande, volgens de richting van de wijzers van een uurwerk.

V. **Het geven.** — De kaarten in volgorde aan de spelers uitdeelen. Het geven duurt van het afnemen tot het oogenblik dat de laatste kaart naar behooren op tafel is gelegd.

VI. **Het bieden.** — De tijdruimte gedurende welke de spelers gelegenheid hebben, om in volgorde voor het contract te bieden.

VII. **Het spelen.** — De tijdruimte, welke begint als het bieden is gesloten, en eindigt als het aantal door elke partij gewonnen slagen is bepaald, tenzij anders is overeengekomen.

VIII. **Het spel.** — De tijdruimte, welke begint tusschen het afnemen voor het geven en eindigt met het einde van het spelen, tenzij anders is overeengekomen.

De hand. — Men noemt de 13 kaarten, waarmede een speler moet bieden en spelen: of zijn spel, of zijn hand.

IX. **Bieding.** — Een verzamelnaam voor een bod, een dubbel, een herdubbel of een pas.

X. **Spelsoort.** — De kleur of „zonder troef” genoemd in een bod.

XI. **Bod.** — Eene bieding, waarmede een speler zich voor zijn partij verbindt, ten minste zooveel trekken te maken (een tot zeven), als zijn bod aangeeft, mits het spel gespeeld wordt in de spelsoort, welke hij noemt. Zie voor wat een „trek” is onder XXII.

XII. **Dubbel.** — Eene bieding, welke het gevolg heeft, dat een zeker gedeelte der punten, die gewonnen of verloren zullen worden, verdubbeld of in andere mate vermeerderd worden, in het geval, dat het onmiddellijk aan de dubbeling voorafgaande bod het contract wordt.

XIII. **Herdubbel.** — Eene bieding, tengevolge waarvan de punten verdubbeld worden, welke door een dubbel reeds verdubbeld of in andere mate vermeerderd waren.

XIV. **Pas.** — Eene bieding, welke aangeeft dat de speler bij die gelegenheid niet biedt, dubbelt of herdubbelt.

XV. **Contract.** — Het hoogste bod bij het bieden gedaan, al of niet gedubbeld, dan wel herdubbeld.

XVI. **Leider.** — De speler van de contracteerende par-

tij, die het eerste bod heeft gedaan in de spelsoort, waarin het contract is aangegaan. Hij speelt zoowel met zijn eigen kaarten, als met die van zijn maat.

XVII. Blinde. — De maat van den leider, nadat hij zijne kaarten open op tafel heeft gelegd.

XVIII. Slag. — De vier kaarten, een uit iedere hand, waarvan in een spelronde met één is uitgekomen, terwijl de andere drie zijn bijgespeeld.

XIX. Het uitkomen. — Het uitkiezen en open op tafel leggen van de eerste kaart van een slag.

Deze kaart is een voorgespeelde kaart, in tegenstelling met de andere drie „bijgespeelde” kaarten.

XX. Het bijspelen. — Het uitkiezen en open op tafel leggen van een der drie andere kaarten, welke met de voorgespeelde kaart een slag zullen vormen, tenzij anders wordt overeengekomen.

XXI. Losgelaten slag. — Een slag, zoodra deze is opgenomen en omgekeerd door een speler der partij, die hem gewonnen heeft en waarvan de hand van dien speler is weggenomen.

XXII. Trek. — Elke slag welke door den leider boven de zes wordt gemaakt.

XXIII. Overslag. — Elke trek, welke de leider boven het in zijn contract bepaalde aantal maakt.

XXIV. Verliesslag. — Elke slag, welke de leider minder maakt, dan hij volgens het contract moet maken.

XXV. Troefkleur. — De kleur, als er een troefspel gespeeld wordt, waaraan gedurende dat spel een hoogere macht om slagen te nemen wordt toegekend. Elke kaart van die kleur is troef en is meer waard dan elke andere kaart van een andere kleur.

XXVI. Getoonde kaart. — Gedurende het bieden en het spelen wordt onder dezen term uitsluitend begrepen:

(a) elke kaart, open op tafel gevallen, zelfs wanneer geen andere speler haar met name kan noemen;

(b) elke kaart, ergens anders dan op tafel gevallen wanneer de maat van den overtreder de voorzijde kan zien, echter niet, als ze alleen door een tegenspeler wordt gezien;

(c) elke kaart, op zoodanige wijze door een speler vast gehouden, dat zijn maat een gedeelte van de voorzijde kan zien, maar niet, als de voorzijde geheel of gedeeltelijk, alleen voor een tegenspeler zichtbaar is;

(d) elke kaart in handen van een speler, indien deze eenige aanwijzing heeft gegeven, dat die kaart in zijn bezit is;

(e) elke kaart, welke open op tafel komt tegelijk met een kaart, die de speler zegt te willen voorspelen of bijspelen;

(f) de laatste twee kaarten in handen van een tegenspeler van den leider, indien — voor dat die tegenspeler voor den 12en slag heeft bijgespeeld — diens maat zijn laatste kaart toont; en

(g) elke kaart, welke volgens eenige bepaling in dit reglement als een getoonde kaart kan worden behandeld (regels 43, 46(2), 46(5), 55(1), en 56).

XXVII. Het kleur bekennen. — Een kaart bijspelen van de kleur, waarmede is uitgekomen.

XXVIII. Het verzaken. — Verzuimen om kleur te bekennen, indien zulks mogelijk is, alsmede nalaten, om uit te komen of bij te spelen, zooals door of volgens dit reglement vereischt wordt, als men in staat is, om aan dien eisch te voldoen.

XXIX. **Honneurs.** — Aas, heer, vrouw, boer, tien van een troefkleur of elk der azen bij „zonder troef”.

XXX. **Slem.** — Groot slem, het winnen van dertien slagen door een partij; klein slem, het winnen van twaalf slagen door een partij.

XXXI. **Trekpunten.** — De punten, welke gelden voor het maken, zoowel van een manche als van een robber.

XXXII. **Premiepunten.** — De punten, welke uitsluitend gelden voor het winnen van een robber, maar niet voor het winnen van een manche. (zie regel 36).

XXXIII. **Kwetsbaar.** — Het blootgesteld zijn aan hogere straffen, als een aangegaan contract niet wordt nagekomen. De term wordt toegepast op de partij, die een manche heeft gewonnen.

XXXIV. **Manche en Robber.** — Een manche is de reeks van spellen, die eindigt, zoodra één der partijen volgens de telling van trekpunten 100 punten heeft behaald.

Een robber is de reeks van spellen, welke eindigt, zoodra een partij twee manches heeft gewonnen.

HOOFDSTUK II.**MAATREGELEN VOORAFGAANDE AAN DEN
ROBBER.****VORMEN VAN EN DEELNEMEN AAN TAFELS.**

1. (1) Een tafel heeft vier, vijf of zes leden. Een tafel met zes leden is voltallig.

(2) Elke gegadigde mag zich te allen tijde bij een niet voltallige tafel aansluiten, door zijn wensch daartoe kenbaar te maken.

(3) Een lid van een tafel kan zich bij een andere tafel voegen, maar hij kan niet gelijktijdig lid zijn van meer dan één tafel.

VOORRANG.

2. Bij het vormen van een tafel hebben gegadigden, die nog niet gespeeld hebben, voorrang boven hen die wel reeds gespeeld hebben, zoowel ten aanzien van het lidmaatschap, als ten aanzien van het medespelen in den eersten robber. De voorrang tusschen gegadigden met gelijke rechten wordt bepaald door het trekken van kaarten.

TREKKEN VAN KAARTEN.

3. (1) Wanneer kaarten getrokken moeten worden, wordt een geschud spel met de beeldzijde naar beneden op tafel uitgespreid. Ieder, die mee mag trekken, trekt een kaart uit het spel. Laat iemand meer dan één kaart zien, of trekt hij een der vier kaarten van een der uiteinden van het uitgespreide spel, dan moet hij overtrekken.

(2) Voorrang of keuze krijgt de trekker van de hoogste kaart. Wanneer even hoge kaarten worden getrokken, is de volgorde—schoppen, harten, ruiten, klaveren.

KEUZE VAN SPELERS EN MAATS VOOR DEN EERSTEN ROBBER.

4. Indien alle leden van een nieuw gevormde tafel gelijke rechten hebben, trekken zij allen een kaart. Dat trekken dient voor alle doeleinden op de volgende wijze—de vier, die de hoogere kaarten trekken, spelen in den eersten robber; de twee daarvan met de hoogere kaarten, nemen tegenover elkaar plaats en spelen als maats tegen de twee anderen; de trekker van de hoogste kaart geeft het eerst. In elk ander geval trekken de vier, die den eersten robber spelen, voor maat en gift.

AANWIJZING VAN SPELERS EN MAATS VOOR DEN VOLGENDEN ROBBER.

5. Aan het einde van elken robber moet eerst plaats aan de tafel worden gemaakt voor elk lid, dat wacht om te spelen, en — zoo lang de tafel nog niet volledig is — voor elken gegadigde, die, voor dat een kaart is getrokken voor de aanwijzing van spelers of maats, zijn wensch uit, om aan de tafel deel te nemen.

Bij de aanwijzing onder hen, die den laatsten robber speelden, van de twee of meer, die kunnen doorspelen, wordt voorrang gegeven aan ieder, die een kleiner aantal opeenvolgende robbers heeft gespeeld, terwijl tusschen hen met gelijke rechten door het trekken van kaarten wordt beslist.

De vier leden, die gerechtigd zijn om te spelen, trekken daarna voor maat en gift.

KEUZE VAN KAARTEN EN ZITPLAATS.

6. De gever van het eerste spel van een robber heeft het recht zijn zitplaats te kiezen, alsmede met welke kaarten hij zal geven.

Hij mag zijn maat raadplegen, maar als hij eenmaal zijne beslissing heeft medegedeeld, moet hij daarbij blijven.

De beide spelers van de tegenpartij mogen daarna hunne plaatsen kiezen. (Toevoegsel N.B.B.)

HOOFDSTUK III.

HET SCHUDDEN, HET AFNEMEN EN HET
GEVEN.

SCHUDDEN.

7. (1) Nadat de spelers aan de tafel gezeten zijn om een robber te spelen, schudt de speler, die aan gevers linker hand zit, de door den gever uitgekozen kaarten. Elke speler heeft het recht eens te schudden. De gever heeft het recht het laatst te schudden.

(2) De kaarten moeten geheel zichtbaar voor alle spelers geschud worden en zoo, dat de beeldzijde van geen der kaarten zichtbaar wordt. Als het laatste schudden niet geheel aan deze eischen voldoet, mag elke speler — voordat het geven aanvangt — eischen, dat er opnieuw geschud wordt.

(3) Gedurende elke gift moet de maat van den gever de andere kaarten verzamelen, schudden en ze als een pak — met de beeldzijde naar beneden — aan zijne rechterzijde neerleggen, d.w.z. aan de linkerhand van den speler, die daarna moet geven; en dit pak moet daar dan blijven liggen tot de volgende gever het opneemt voor zijn gift.

AFNEMEN.

8. (1) De gever biedt het pak kaarten aan den speler aan zijn rechterzijde aan, die daarvan van de bovenzijde een deel afneemt en dat naar den gever toe naast het benedengedeelte plaatst. De gever voltooit daarna het afnemen door het benedengedeelte op het bovengedeelte te plaatsen.

(2) Als een der spelers zulks vraagt, moet er opnieuw geschud en afgenomen worden, als—

(a) het afnemen niet is geschied door den daartoe gerechtigden speler; of

(b) na het afnemen minder dan vier kaarten in een der beide gedeelten over blijven; of

(c) de beeldzijde van een kaart is getoond gedurende het afnemen of het voltooien daarvan; of

(d) een andere speler dan de gever het afnemen voltooit; of

(e) er twijfel bestaat omtrent de juiste plaats waar het pak verdeeld werd, of welk het bovengedeelte was; of

(f) een speler de kaarten schudt na het afnemen; of

(g) het afnemen is geschied, voordat het vorige spel is afgelopen.

GEVEN.

9. (1) De spelers geven bij toerbeurt in de volgorde van het spel.

(2) De gever moet de twee en vijftig kaarten in vier pakjes rond geven, met de beeldzijde naar beneden, een voor een in volgorde, de eerste kaart wordt gegeven aan den speler aan zijn linkerkant.

(3) Elke speler, die voor zijn beurt geeft, of met de kaarten van de tegenpartij, mag worden tegengehouden voor dat de laatste kaart is gegeven; in het andere geval is de gift geldig, alsof ze op de beurt was gedaan, en indien de spellen verwisseld zijn, blijven zij verwisseld.

(4) Een speler mag geen van zijn kaarten inzien, voordat de gift is afgelopen.

EEN ONJUISTE GIFT.

10. (1) Er moet door denzelfden speler met hetzelfde spel opnieuw worden gegeven, als—

(a) de gever verzuimt, om te laten afnemen en een der spelers op deze fout de aandacht vestigt voordat de laatste kaart is gegeven en ook voordat hij een van zijn kaarten heeft ingezien;

(b) gedurende de gift eenige kaart met de voorzijde naar boven in het spel wordt aangetroffen; of

(c) gedurende de gift een kaart wordt getoond, hetzij boven, hetzij onder de tafel; deze regel blijft buiten toepassing in elk geval dat een speler regel 9(4) heeft overtreden en dan regel 38 wordt toegepast; of

(d) de kaarten niet zijn gegeven in vier pakjes, een voor een in regelmatige opvolging, beginnende met den speler aan gevers linkerhand; met dien verstande dat, als de gever aan denzelfden speler twee kaarten tegelijk of achtereenvolgens geeft, hij deze vergissing mag herstellen alvorens een volgende kaart te geven; of

(e) de laatste kaart niet op regelmatige wijze aan den gever komt; of

(f) een speler een andermans spel opneemt en inziet; of

(g) hetzij voordat het spel begint, hetzij op eenig tijdstip gedurende het spel blijkt, dat een speler meer en een andere speler minder dan het vereischte aantal kaarten heeft; wanneer echter kan worden aangetoond, dat bij een slag twee kaarten uit een hand en geen uit een andere hand werd bijgespeeld, geldt regel 48 in stede van deze regel (zie ook regel 49).

(2) Wanneer gedurende het geven of het spelen blijkt, dat het aantal kaarten in het spel onjuist is, of dat er gelijke kaarten in zitten, moet dezelfde speler opnieuw geven met een goed spel, maar punten behaald als resultaat van vorige giften zijn onaantastbaar.

HOOFDSTUK IV.

HET BIEDEN.

HET BIEDEN EN ZIJN DUUR.

11. (1) Als het geven is afgelopen, moet de gever het bieden openen door eene bieding te doen; daarna moet elke speler in volgorde eene bieding doen.

(2) Indien in de eerste ronde van het bieden alle vier spelers passen, gaat het spel niet door, en de speler wiens beurt het is om te geven, geeft met het andere spel.

(3) In elk ander geval gaat het bieden voort totdat na een bod, dubbel of herdubbel door een der spelers gedaan, door de andere drie spelers gepast is, op welk oogenblik het bieden gesloten is.

BIEDEN EN HOOGER BIEDEN.

12. Elk volgend bod moet of een grooter aantal trekken noemen dan het voorafgaande bod of een gelijk aantal in een hogere spelsoort (zie regel 40 — onvoldoend bod). De spelsoorten worden van beneden naar boven gerangschikt als volgt: klaveren, ruiten, harten, schoppen, zonder troef.

DUBBELEN EN HERDUBBELEN.

13. (1) Elke speler mag op zijn beurt het laatst voorafgaande bod dubbelen, als dit gedaan werd door een tegenspeler, of hij mag het herdubbelen, als het door een tegenspeler gedubbeld is. Hij is niet verplicht het bod dat hij dubbelt of herdubbelt te noemen. Dubbel en herdubbel betreffen alleen de punten voor geboden en gewonnen trekken, voor overslagen of verliesslagen (regels 30, 31 en 32), maar niet die voor honneurs, voor

slems of voor robber. Zij hebben geen invloed op het aantal trekken van het bod, noch op hun waarde bij het bieden.

(2) Een bod, dat herdubbeld is, mag niet nog eens worden gedubbeld of herdubbeld.

(3) Als een bod is gedubbeld of gedubbeld en herdubbeld, mag elke speler op zijn beurt een verder bod doen, totdat het bieden door drie opeenvolgende pas-biedingen is gesloten.

(4) Wanneer bij het dubbelen of herdubbelen een speler een onjuist aantal trekken noemt, wordt hij geacht het gedane bod te hebben gedubbeld of herdubbeld.

PASSEN.

14. Een speler, die geen andere bieding wil doen, past (om misverstand te voorkomen, wordt dit het best uitgedrukt door de woorden „geen bod” of „ik pas”).

HET EINDBOD EN DE LEIDER.

15. Het eindbod bij het bieden wordt het contract, en, als er een kleur in was genoemd, wordt die kleur de troefkleur voor het spel. De speler, die het contract aangaat en zijn maat worden de contracteerende partij, en diegene van hen, die het eerst een bod deed in de in het contract genoemde spelsoort, wordt de leider.

HERSTELLEN VAN EEN NIET BEDOELD BOD.

16. Als een bod niet bedoeld is en als zoodanig wordt aangegeven door den speler, doordat hij het practisch in één adem herstelt, geldt het als hersteld. Met een niet-bedoeld bod wordt bedoeld eene spreekvergisning (slip of the tongue) en niet een veranderd inzicht. Behalve in een geval als voorzien in dezen regel of in

regel 40 (onvoldoend bod) mag een speler een door hem gedaan bod niet veranderen.

INLICHTINGEN BETREFFENDE GEDANE BIEDINGEN.

17. (1) Een speler mag vragen de vorige biedingen te herhalen—

(a) gedurende het bieden, als het zijn beurt is om te bieden, en

(b) nadat het bieden is gesloten, maar voordat is uitgekomen.

(2) Nadat is uitgekomen, mag een speler alleen maar vragen, wat het contract is en of het, maar niet door wien, gedubbeld of herdubbeld is.

HOOFDSTUK V.

HET SPELEN.

HET UITKOMEN VOOR DE EERSTE MAAL IN HET SPEL
EN DE BLINDE.

18. Als het bieden gesloten is, speelt de speler aan de linkerhand van den leider een kaart voor. De maat van den leider spreidt dan zijne kaarten voor zich op tafel uit met de beeldzijde naar boven, en de leider speelt zoowel zijn eigen spel als dat van zijn maat, die daarna „blinde” genoemd wordt.

RECHTEN VAN DEN BLINDE.

19. De blinde mag door daad noch woord eenig uitkomen of spelen uitlokken (zie regel 50), noch de aandacht vestigen op eene verzaking of verkeerd uitkomen, of getoonde kaart bij de tegenpartij; noch den leider waarschuwen, dat hij uit de verkeerde hand wil uitkomen, noch hem — anders dan in antwoord op een vraag — vertellen, welke hand moet uitkomen (regel 51): overigens heeft hij al de rechten van een speler met inachtneming van de bepalingen van regel 55(4) (navragen in hoeverre een voor- of bijspelen eene verzaking vormt).

VERDER SPELEN EN UITKOMEN.

20. (1) Nadat uitgekomen is, wordt in volgorde uit elke hand een kaart bijgespeeld, en de vier zoo gespeelde kaarten vormen een slag.

(2) De speler, die voor een slag moet uitkomen, mag elke kaart voorspelen. De andere drie spelers moeten zoo mogelijk kleur bekennen, maar mogen, als zij dat niet kunnen, elke kaart bijspelen.

(3) Een slag welke een of meer troefkaarten bevat, is gewonnen door den speler van de hoogste troefkaart. Een slag die geen troef bevat, is gewonnen door den

speler van de hoogste kaart in de kleur, waarin werd uitgekomen.

(4) De winner van een slag komt uit voor den volgende slag.

UITKOMEN OF SPELEN-WANNEER VOLDONGEN.

21. (1) Een kaart, welke is voor- of bijgespeeld, dan wel door een speler genoemd als de kaart, welke hij wil voorkomen of bijspelen, mag niet worden teruggenomen, uitgezonderd in de gevallen aangegeven of toegestaan in deze regels (regels 45 en 46, uitkomen voor de beurt; regel 49, ontbrekende kaart gevonden in een losgelaten slag; en regel 55, herstellen van eene verzaking).

(2) Een kaart wordt geacht te zijn voorgespeeld of bijgespeeld—

(a) door den leider, als een kaart uit zijn eigen spel met de beeldzijde naar boven op tafel wordt losgelaten of als hij een kaart van het spel van den blinde aanraakt; maar, wanneer hij bij het aanraken van een kaart van het spel van den blinde zegt „Ik orden de kaarten” of dergelijke woorden of als hij die kaart kennelijk met eenig ander doel aanraakt, vormt zoo'n aanraking geen voorspelen of bijspelen.

(b) door een tegenspeler van den leider, wanneer een kaart uit diens spel is uitgenomen en zoo geplaatst of gehouden, dat zijn maat eenig gedeelte van de beeldzijde kan zien.

OPNEMEN VAN SLAGEN.

22. Nadat voor een slag door iedereen is bijgespeeld moet deze worden opgenomen en omgekeerd op tafel neergelegd door een speler van de partij die den slag won, en wordt geacht te zijn losgelaten zoodra de hand van dien speler ervan is weggenomen. De kaarten van elken losgelaten slag behooren bijeen te worden gehouden, zoodat dadelijk te zien is dat het een slag is, en de

slagen, gemaakt door een partij behooren zoo te worden gerangschikt, dat hun aantal en volgorde kan worden overzien.

SLAG OPGENOMEN DOOR DE VERKEERDE PARTIJ.

23. Een slag, welke de partij, die dien slag niet won, zich heeft toegeëigend, mag worden opgeëischt of afgestaan te allen tijde voordat de slagen zijn samengevoegd om te schudden (zie regel 46: 1, 2 en 3) — opvolgend uitkomen).

INZIEN VAN LOSGELATEN SLAGEN.

24. Nadat een slag is omgekeerd en losgelaten, mogen de kaarten ervan worden nageteld met de beeldzijde naar beneden, maar hij mag niet weer worden omgekeerd en nagekeken voor het einde van het spel (zie regel 53) tenzij—

(a) er verschil van meening bestaat over wien den slag won;

(b) bevonden wordt, dat hij een verkeerd aantal kaarten bevat;

(c) het noodig is hem om te keeren ten einde een onjuiste kaart te vervangen (regel 55); of

(d) een speler, die vreest in dien slag verzaakt te hebben, vergunning verkrijgt, om hem in te zien voordat hij of zijn maat voor den volgenden slag heeft voorgespeeld of bijgespeeld. Een tegenspeler mag dergelijke vergunning weigeren, maar in dat geval mag zijn partij geen straf eischen voor eene voldongen verzaking in dien slag.

NAVRAAG NAAR GESPEELDE KAARTEN.

25. Gedurende het spelen van een slag en totdat deze is losgelaten mag elke speler van de spelers vorderen, dat zij aangeven welke kaarten zij gespeeld hebben.

NIET UITGESPEELDE SPELLEN.

26. (1) Een tegenspeler van den leider mag elke van zijn overblijvende kaarten aan den leider laten zien met het doel om een of meer van de overblijvende slagen op te eischen, en zulke kaarten mogen niet worden opgevorderd om voor of bij te spelen, tenzij de andere tegenspeler ze ziet.

(2) Als de leider zegt, of door het openleggen van zijne overblijvende kaarten of op eene andere wijze aangeeft, dat eenige of alle overblijvende slagen voor hem zijn, moet hij zijn kaarten open op tafel leggen en volledig aangeven, hoe hij het spel van plan is af te spelen, alsook zijne bedoeling in zake de volgorde waarin hij zich voorstelt zijne kaarten voor- of bij te spelen, in verband met snijden of aftroeven van twijfelachtige winkaarten, en ten aanzien van elke andere belangrijke omstandigheid (zie regel 54).

Hij mag geen enkele kaart opvorderen om voor of bij te spelen, die als gevolg van zijne handeling getoond werd, noch kunnen zijne kaarten door de tegenpartij opgeëischt worden.

Het toonen van kaarten in verband met eene dergelijke aanspraak kan nooit worden aangemerkt als een daad, die eene verzaking voldongen maakt.

De leider kan niet worden onderworpen aan een straf voor verzaking tijdens het spel na het openleggen zijner kaarten.

(3) Wanneer een aanspraak op of een afstand van slagen is aanvaard en al de spelers dientengevolge hunne kaarten hebben bloot gelegd, kan geen speler eischen dat het spel wordt voortgezet. Wanneer een partij een of meer slagen heeft afgestaan, die zij — bij welke wijze van spelen dan ook — niet kon verliezen, dan kan de andere partij deze(n) slag of slagen niet opeischen.

(4) Wanneer een spel niet wordt uitgespeeld, mogen de niet gespeelde kaarten worden nagegaan met het doel om eene verzaking vast te stellen.

HOOFDSTUK VI.

DE TELLING.

TE NOTEEREN PUNTEN.

27. (1) Punten worden toegekend voor geboden en gemaakte trekken en slems, overslagen, verliesslagen (van de tegenpartij), honneurs en robberbeloening. (En voor een manche bij een onvoltooiden robber). ¹⁾

(2) Punten toegekend voor geboden en gemaakte trekken worden opgeschreven bij de trekpunten; alle andere punten worden afzonderlijk opgeschreven bij de premiepunten.

(Regel 55 bepaalt, dat met het oog op de notering, slagen, toegekend voor eene voldongen verzaking, medetellen als gewonnen slagen).

PUNTEN, WELKE DE MANCHE DOEN WINNEN.

28. (1) Een manche is gewonnen door de partij, die, in een of meer spellen, het eerst 100 punten behaalt voor geboden en gemaakte trekken.

(2) Het spel, waarin een partij een manche wint, wordt uitgespeeld en alle daarin behaalde punten worden opgeschreven; maar de trekpunten door elke partij of in het spel of in eenig voorafgaand spel behaald, kunnen niet dienen voor het winnen van de volgende manche.

KWETSBAARHEID.

29. De partij, die de eerste manche wint, wordt kwetsbaar voor den verderen duur van den robber. Als de andere partij de tweede manche wint, wordt deze eveneens kwetsbaar voor den verderen duur van den robber. Kwetsbaarheid beïnvloedt het aantal punten behaald voor gedubbelde overslagen, verliesslagen en slems, op de wijze in regels 31, 32 en 34 omschreven.

¹⁾ De tusschen haakjes geplaatste woorden zijn door den N.B.B. bijgevoegd.

PUNTEN VOOR GEBODEN EN GEWONNEN TREKKEN.

30. Als de leider aan zijn contract voldoet, noteert zijn partij voor geboden en gemaakte trekken—

als klaveren of ruiten troef zijn, 20 punten per trek;
als harten of schoppen troef zijn, 30 punten per trek;

als er zonder troef wordt gespeeld, 30 punten telkens voor de eerste, derde, vijfde en zevende trek, en 40 punten telkens voor de tweede, vierde en zesde trek.

Deze punten worden verdubbeld in het geval van een gedubbeld contract, en worden verviervoudigd in het geval van een herdubbeld contract.

PUNTEN VOOR OVERSLAGEN.

31. Als de leider, boven het contract, een of meer overslagen maakt, noteert zijn partij voor elken overslag—

ongedubbeld, een premie gelijk aan het aantal trekpunten, dat zij genoteerd zou hebben, als hij gecontracteerd had, den slag te maken;

gedubbeld en niet kwetsbaar, 100 punten; gedubbeld en wel kwetsbaar, 200 punten; welke beide aantallen verdubbeld worden in het geval van een herdubbeld contract.

PUNTEN VOOR VERLISSLAGEN.

32. Als de leider er niet in slaagt, om aan zijn contract te voldoen, noteert zijn partij niets voor de door hem gemaakte trekken, en de tegenspelers noteeren— bij niet-kwetsbare contracten—

ongedubbeld—50 punten voor elken verliesslag;

gedubbeld—100 punten voor den eersten verliesslag, 150 voor den tweeden, 200 voor den derden, en

- zoo vervolgens met eene vermeerdering van 50 voor elken volgenden verliesslag;
 herdubbeld—tweemaal het aantal punten van een gedubbeld contract;
 bij kwetsbare contracten—
 ongedubbeld—hetzelfde aantal punten als bij een niet-kwetsbaar gedubbeld contract;
 gedubbeld—tweemaal het aantal punten van een ongedubbeld contract;
 herdubbeld—tweemaal het aantal punten van een gedubbeld contract.

PUNTEN VOOR HONNEURS.

33. Elke partij noteert voor honneurs als volgt—
 als een kleur troef is—
 voor vier honneurs in een hand, 100 punten;
 voor vijf honneurs in een hand, 150 punten;
 als er geen troef is—
 voor vier azen in een hand, 150 punten.

PUNTEN VOOR SLEM.

34. Als de leider—
 (a) klein slem biedt en maakt, of bij dat bod een overslag maakt, noteert zijn partij voor klein slem, indien niet-kwetsbaar 500 punten; indien wel-kwetsbaar 750 punten;
 (b) groot slem biedt en maakt, noteert zijn partij, boven de toepasselijke klein slem-belooning, indien niet-kwetsbaar, 1.000 punten; indien wel-kwetsbaar, 1.500 punten.

De partij, die gecontracteerd heeft, zeven trekken te maken en daarin faalt, kan geen klein slem noteeren.

ROBBER PUNTEN.

35. (a) De robber eindigt als een partij twee manches heeft gewonnen, en de winnaars van de laatste manche voegen bij hunne noteering 500 punten, als de tegenspelers een manche hebben gewonnen en 700 punten, als de tegenspelers geen manche hebben gewonnen.

(b) Wanneer een robber volgens afspraak eindigt, voordat een partij twee manches heeft gewonnen, voegt een partij, die een manche heeft gewonnen 300 punten bij haar noteering.

RESULTAAT VAN DEN ROBBER.

36. Aan het einde van den robber worden de trek- en premiepunten van elke partij bij elkaar opgeteld; de partij met de meeste punten, wint den robber, en het verschil tusschen de beide totalen geeft het aantal gewonnen punten aan.

VERBETERING IN DE NOTEERING.

37. Bewezen vergissingen moeten worden hersteld als volgt—

(a) in de trekpuntennoteering te eeniger tijd voordat de gift voor het volgende spel is voltooid, of, als de vergissing wordt begaan in het laatste spel van den robber, te allen tijde voordat de robbernoteering is opgemaakt en aanvaard;

(b) in de premiepuntennoteering, te allen tijde voordat de robbernoteering is opgemaakt en aanvaard;

(c) in de optelling of aftrekking, altijd wanneer dit ontdekt wordt.

HOOFDSTUK VII.

OVERTREDINGEN VAN DE REGELS EN STRAFFEN.

INZIEN DER KAARTEN GEDURENDE DE GIFT.

38. Als een speler een van zijn kaarten inkijkt gedurende een gift (regel 9(4)) en als gevolg daarvan een kaart open komt, voordat de gift is voltooid, mag de speler aan zijn linkerhand, na de reeds aan hem gegeven kaarten te hebben ingezien, bepalen, dat niettegenstaande zulk een kaart getoond is (regel 10(1) (c)) er niet opnieuw zal worden gegeven.

BIEDEN ALS HET ZIJN BEURT NIET IS.

39. (1) Als een speler eene bieding — anders dan een pas — doet, voordat eenig bod is gedaan, wanneer òf zijn maat òf de tegenspeler aan zijn linkerhand aan de beurt is om te bieden, dan wel dat hij — behalve om eene spreekvergissing (regel 16) of een onvoldoend bod (regel 40) te herstellen — een tweede en verschillend bod doet, voordat de tegenspeler aan zijn linkerhand heeft geboden, dan mag die tegenspeler een nieuwe gift eischen; en, als die tegenspeler verkiest om toe te staan, dat de gift gestand blijft, wordt het voor-de-beurt-gedane-bod als vervallen verklaard en gaat het bieden door, alsof het niet was gedaan.

(2) Als een speler eene bieding — anders dan een pas — doet, wanneer zijn tegenspeler aan zijn rechterhand aan de beurt is om te bieden, komt de beurt om te bieden aan dien tegenspeler en gaat het bieden door, alsof de voorbarige bieding niet ware gedaan, maar de maat van den overtreder moet passen, als het de eerste maal zijn beurt is om te bieden.

(3) Als, in ieder geval, de speler aan de linkerhand van den overtreder heeft geboden, voordat de aandacht

is gevestigd op de onregelmatigheid, moet de voorbarige bieding behandeld worden als op de beurt gedaan.

ONVOLDOEND BOD.

40. (1) Als een speler een aantal trekken biedt, dat onvoldoende is, om het voorafgaande bod te overbieden (regel 12) en nalaat om zijn bod te verbeteren voordat de aandacht op de onregelmatigheid door een andere speler is gevestigd, moet hij zijn bod voldoende maken door het te vervangen door een hooger bod in eenige spelsoort, en zijn maat moet passen, zoodra hij voor de eerste maal aan de beurt is, om te bieden.

(2) Zoolang de aandacht nog niet is gevestigd op de onregelmatigheid of wel de speler aan de linkerhand nog niet heeft geboden, mag de overtreder zijn bod verbeteren door het aantal geboden trekken in dezelfde spelsoort tot het vereischte aantal te verhoogen. Als hij zoo handelt, wordt zijn bod regelmatig en niet strafbaar.

(3) Als de speler aan overtreders linkerhand eene bieding doet voordat de aandacht op de onregelmatigheid werd gevestigd, telt het onvoldoend bod als een voldoende bod.

BIEDEN, NADAT HET BIEDEN GESLOTEN IS.

41. Als een tegenspeler van den leider eene bieding — anders dan een pas — doet, nadat het bieden is gesloten, mag de leider van den maat van den overtreder, zoodra die voor de eerste maal aan de beurt is, eischen, om in een door den leider aangewezen kleur voor te spelen.

ANDERE ONWETTIGE BIEDINGEN.

42. Als een speler—

(a) acht of meer trekken biedt;

(b) biedt, dubbelt of herdubbelt, wanneer hij door deze regels daarvan is uitgesloten;

(c) het bod van zijn maat dubbelt;

(d) een bod, dat zijn maat heeft gedubbeld of herdubbeld, dubbelt of herdubbelt;

(e) een verkeerde kleur noemt, als hij dubbelt of herdubbelt; of

(f) eenige andere bieding doet, die niet in deze regels is erkend en waarop de regels 39, 40 of 41 niet slaan;

mag de speler aan overtreders linkerhand—

(I) een nieuwe gift eischen; of

(II) de bieding niet door laten gaan, in welk geval de overtreder wordt geacht te hebben gepast; of

(III) verklaren dat hij toelaat, dat het bod in geval (a) en in geval (b) gestand blijft. In geval (a) wordt dan een bod van acht of meer trekken beschouwd als een bod van slechts zeven trekken.

GETOONDE KAART TIJDENS HET BIEDEN.

43. Als, nadat de gift voltooid is, doch voordat het bieden gesloten is, een der spelers toont—

(a) één enkele kaart van lagere waarde dan een honneur zonder dat hij de bedoeling heeft, om uit te komen, mag de speler, die leider wordt, als de overtreder een zijner tegenspelers is—

(I) gedurende het spel de kaart als een getoonde kaart behandelen; of

(II) den maat van den overtreder verbieden, in de kleur van die kaart voor het eerst uit te komen;

¹⁾ Een speler verzaakt, wanneer hij verzuimt op de geëischte wijze uit te komen en te spelen, indien hij daar wel toe in staat is. (Term. XXVIII).

(b) een enkele kaart van de waarde van een honneur, of een lagere kaart met de bedoeling om uit te komen, of meer dan één kaart, mag de speler aan zijn linker hand een nieuwe gift vorderen.

GETOONDE KAART TIJDENS HET SPELEN.

44. (1) Als, nadat het bieden gesloten is, een tegen-speler van den leider een kaart toont (Term. XXVI) uit zijn spel, anders dan om deze kaart voor te spelen of bij te spelen, dan moet zoo'n kaart — behalve wanneer daaromtrent in deze regels anders wordt bepaald *) op tafel blijven liggen als een getoonde kaart, en mag de leider — zoodra de eigenaar van de kaart aan de beurt is, om uit te komen of bij te spelen — die kaart opeischen, d. w. z. van hem eischen, om met die kaart uit te komen of haar bij te spelen, zelfs al was ze niet op tafel blijven liggen.

(2) De leider kan het uitkomen met of het bijspelen van een getoonde kaart niet verbieden.

(3) Een eisch om een getoonde kaart te spelen heft de verplichting van den speler om kleur te bekennen niet op, maar de kaart blijft een getoonde kaart en kan bij elken lateren slag worden opgeëischt.

(4) De leider en zijn maat loopen geen straf op voor het toonen van kaarten nadat het bieden gesloten is.

UIT DE VERKEERDE HAND UITKOMEN DOOR LEIDER.

45. Als de leider uit de verkeerde hand uitkomt, mag elk der tegenspelers eischen, dat hij uit de juiste hand

*) Zie regel 26(1) en (2) — niet uitgespeelde spellen; regel 43(1) — gedurende het bieden getoonde kaart; regel 44(4) — kaarten van de contracteerende partij; regel 49(1) — ontbrekende kaart; regels 51, 58 en 59 — gevallen waarin straffen kunnen vervallen; en regel 55(1b) — kaarten voorgespeeld of bijgespeeld na eene verzaking en voor derzelver herstelling.

uitkomt, in welk geval hij — als hij kan — met een kaart van dezelfde kleur moet uitkomen ¹⁾; maar wanneer een tegenspeler bijspeelt, voordat de leider de verkeerd voorgespeelde kaart terugneemt, moet het uit de verkeerde hand uitkomen worden beschouwd als uit de juiste hand te zijn geschied.

VOOR DE BEURT UITKOMEN.

46. (1) Als de leider uit een der beide handen uitkomt, wanneer een der tegenspelers aan de beurt is om uit te komen, mag elk der tegenspelers van hem eischen zijn kaart terug te nemen, maar hij mag die alleen terug nemen, als een tegenspeler dat van hem vordert.

(2) Als een tegenspeler van den leider voor zijn beurt uitkomt mag de leider, voordat hij uit een zijner twee handen heeft bijgespeeld, —

(I) van de overtredende partij eischen, om wanneer een van hen eerst aan de beurt is om uit te komen ¹⁾, dit te doen in een door hem genoemde kleur, en, wanneer de eerste beurt niet aan een der tegenspelers is, de voor de beurt voorgespeelde kaart behandelen als een getoonde kaart totdat de beurt aan een der tegenspelers komt; of

(II) de voorbarig voorgespeelde kaart als een getoonde kaart behandelen en, als die kaart nog een getoonde kaart is, wanneer de maat van den overtreder voor de volgende maal aan de beurt komt om uit te komen verbieden, dat in de kleur van de getoonde kaart wordt uitgekomen ¹⁾; of

(III) de verkeerd voorgespeelde kaart als juistgespeeld behandelen.

¹⁾ Een speler verzaakt, wanneer hij verzuimt op de geëischte wijze uit te komen en te spelen, indien hij daar wel toe in staat is. (Term. XXVIII).

(3) Als door de andere partij een kaart wordt bijgespeeld nadat voor de beurt is uitgekomen, moet het onjuist uitkomen als juist worden behandeld, en, in het geval dat een kaart zoo wordt bijgespeeld uit de hand van den leider na een openings-uitkomen (voor den eersten slag van een spel) door den verkeerden tegenspeler, wordt de leider blinde en wordt zijn maat leider.

(4) Als na een openings-uitkomen door den verkeerden tegenspeler, de maat van den leider eenige kaart van zijn spel toont voordat de leider de straf heeft bepaald, mag deze de hierboven in (2 (I)) aangegeven straf niet opleggen.

(5) Als de tegenspelers van den leider tegelijk uitkomen, is het uitkomen uit de juiste hand geldig, terwijl de voor de beurt uitgespeelde kaart een getoonde kaart is.

TE VROEG UITKOMEN OF BIJSPELEN

47. (1) Als een tegenspeler van den leider—

(a) bijspeelt bij een slag, voordat zijn maat, wiens beurt het was om bij te spelen, dit gedaan heeft; of

(b) uitkomt voor den volgenden slag, voordat zijn maat in den loopenden slag heeft bijgespeeld; of

(c) eenige kaart uit zijn spel aan zijn maat toont, voordat deze laatste voor den loopenden slag heeft bijgespeeld;

mag de leider van overtreders maat eischen ¹⁾—

(I) in de uitgekomen kleur zijn hoogste of laagste kaart bij te spelen; of

(II) den slag te nemen, zoo noodig door aftroeven; of

¹⁾ Een speler verzaakt, wanneer hij verzuimt op de geëischte wijze uit te komen en te spelen, indien hij daar wel toe in staat is. (Term. XXVIII).

(III) den slag niet te nemen; of

(IV) een kaart bij te werpen van een genoemde kleur;

maar geen dier eischen kan den speler ontheffen van zijn plicht om kleur te bekennen.

(2) Als de leider, na uit een zijner beide handen te hebben voorgespeeld, uit de andere hand voor de beurt bijspeelt, heeft de vierde hand het recht om vóór de tweede hand bij te spelen, en mag de leider geenerlei straf opleggen.

SPELEN MET EEN KAART TE VEEL.

48. Als -- gedurende het spelen van een spel -- bevonden wordt, dat een speler een kaart te veel heeft, doordat hij verzuimd heeft bij een slag bij te spelen--

(a) mag (naar gelang het geval ligt) de leider of diens tegenspeler aan zijn linkerhand een nieuwe gift eischen, als de overtreder voor een lateren slag is uitgekomen, dan wel in een lateren slag heeft bijgespeeld; maar deze straf mag niet aan den blinde worden opgelegd;

(b) wanneer het spel wordt voortgezet, moet de overtreder onmiddellijk een kaart uit zijn spel verwijderen, en, indien practisch mogelijk, moet deze kaart eene zijn, die hij redelijkerwijze bij den onvolledigen slag zou hebben bijgespeeld.

SPELEN MET EEN ONVOLLEDIGE HAND.

49. Als na de voltooiing van een gift bevonden wordt, dat een speler minder, en geen speler meer dan het juiste aantal kaarten heeft, moet(en) zoo mogelijk de ontbrekende kaart(en) opgespoord worden, en--

(a) zal er opnieuw gegeven worden, als een ont-

brekende kaart niet gevonden wordt of als de plaats, waar deze gevonden wordt, uitwijst dat deze niet behoorlijk aan den speler was gegeven;

(b) in elk ander geval (ook wanneer een ontbrekende kaart gevonden wordt in een losgelaten slag of in het andere spel), zal de kaart aan den speler worden teruggegeven. Zij kan niet worden behandeld als een getoonde kaart, maar wordt, bij het uitmaken of de speler verzaakt heeft, geacht gedurende de vermissing in diens hand te zijn geweest. Als een losgelaten slag meer dan vier kaarten bevat en er bestaat twijfel, welke kaart er bij vergissing aan is toegevoegd, dan mogen de tegenspelers beslissen, welke kaart bij de onvolledige hand moet worden gevoegd.

AANDUIDEN VAN TE SPELEN KAART DOOR BLINDE.

50. Als de blinde, door het aanraken van een kaart of op andere wijze, het spelen van een kaart oppert (regel 19), mag de tegenspeler aan blinde's linkerhand van den leider eischen, dat hij die aangeraakte kaart zal spelen of niet spelen, tenzij het spelen ervan eene verzaking zoude veroorzaken.

BLINDE VESTIGT DE AANDACHT OP ONREGELMATIGHEDEN.

51. (1) Als de blinde den leider vrijwillig op eenigerlei wijze mededeelt uit welke hand moet worden uitkomen, of hem waarschuwt om niet uit de verkeerde hand uit te komen (regel 19), mag de speler aan blinde's linkerhand kiezen, uit welke hand zal worden uitkomen.

(2) Als de blinde de aandacht vestigt op eenige andere onregelmatigheid, waartoe hij het recht niet heeft (regel 19), mag de leider voor die onregelmatigheid geen straf opleggen.

HET VESTIGEN VAN DE AANDACHT OP DE GESTELDHEID
VAN EEN SLAG.

52. Als de blinde of een tegenspeler van den leider — voordat zijn maat bij een slag heeft bijgespeeld en zonder dat hem zulks gevraagd is — de aandacht van zijn maat op eenigerlei wijze op den slag vestigt, b.v. òf door te zeggen, dat de slag aan hem is, òf door zijn kaart te noemen, òf door de kaarten naar zich toe te halen, mag de leider of de tegenspeler aan blinde's linkerhand, naar gelang het geval ligt, van overtreders maat eischen ¹⁾—

(I) in de uitgekomen kleur zijn hoogste of laagste kaart bij te spelen; of

(II) den slag te nemen, zoo noodig door aftroeven; of

(III) den slag niet te nemen; maar geen dier eischen kan den speler ontheffen van zijn plicht om kleur te bekennen.

INZIEN VAN EEN LOSGELATEN SLAG.

53. Als een speler een losgelaten slag omkeert en inziet, zonder daartoe door deze regels gerechtigd te zijn (regel 24), mag de leider of de tegenspeler aan diens linkerhand, naar gelang het geval ligt, de kleur bepalen, waarin de overtredende partij moet uitkomen, zoodra zij daarvoor de eerste maal aan de beurt is. ¹⁾

HET OPEISCHEN DOOR LEIDER VAN ONZEKERE SLAGEN.

54. Als de leider heeft verklaard of aangegeven dat eenige of alle overblijvende slagen voor hem zijn (regel 26, 2)), mag elk der tegenspelers van hem eischen, om

¹⁾ Een speler verzaakt, wanneer hij verzuimt op de geëischte wijze uit te komen en te spelen, indien hij daar wel toe in staat is. (Term. XXVIII).

het spel af te spelen op de wijze, welke hij als zijne bedoeling om te spelen heeft aangegeven, en, als hij niet vrijwillig eene volledige uiteenzetting van zijn bedoeld spel heeft gegeven, mag van hem geëischt worden, die uiteenzetting aan te vullen, zullende daarna elke kwestie, die niet door zijne uiteenzetting geregeld is, worden opgelost, zooals zijne tegenspelers aangeven.

HET VERZAKEN.

Straf indien de verzaking wordt hersteld.

55. (1) Als een speler verzaakt (Term. XXVIII) en zijne vergissing herstelt door de onjuist voorgespeelde of bijgespeelde kaart terug te nemen voordat de verzaking voldongen is, dan moet hij een juiste kaart in de plaats spelen, en—

(a) als de verkeerde kaart toebehoort aan—

(I) een tegenspeler van den leider, mag deze die kaart behandelen als een getoonde kaart of van den overtreder eischen, om in de juiste kleur zijn hoogste of laagste kaart voor te spelen of bij te spelen¹⁾;

(II) den leider in zijn eigen hand, dan mag ze worden terug genomen; en de tegenspeler aan zijn linkerhand mag — als hij na den leider in den slag heeft bijgespeeld — van dezen eischen, om in de juiste kleur zijn hoogste of laagste kaart voor te spelen of bij te spelen¹⁾;

(III) den blinde, dan is er geen straf, onverschillig of de verzaking al dan niet wordt hersteld;

(b) een kaart, voorgespeeld of bijgespeeld door de niet-overtredende partij in den tijd tusschen eene verzaking en haar herstel, mag zonder straf worden te-

¹⁾ Een speler verzaakt, wanneer hij verzuimt op de geëischte wijze uit te komen en te spelen, indien hij daar wel toe in staat is. (Term. XXVIII).

ruggenomen; maar een juiste kaart bijgespeeld uit de hand van overtreders maat, mag niet worden teruggenomen.

DADEN DIE EENE VERZAKING VOLDONGEN MAKEN.

(2) Eene verzaking in elk der eerste elf slagen, welke niet is hersteld door het terugnemen van de verkeerd voorgespeelde of bijgespeelde kaart, wordt voldongen, indien — al of niet aan de beurt zijnde—

(a) de overtreder of zijn maat voorspeelt vóór of bijspeelt in den volgenden slag, als de verzaking begaan was bij het bijspelen;

(b) de maat van den overtreder bij den slag bijspeelt, als de verzaking begaan was bij het uitkomen.

Eene verzaking, begaan in den twaalfden slag, wordt nooit voldongen.

ONDERZOEK NAAR MOGELIJKE VERZAKING.

(3) Elke speler (de blinde is onderworpen aan de bepalingen in (4) van dezen regel) mag elken anderen speler vragen of zijn uitkomen of bijspelen eene verzaking is, maar noch een vraag of het antwoord daarop, noch het feit, dat een speler de vraag heeft gesteld of een antwoord gegeven, noch eenig gesproken woord, gedane uitroep of gemaakt gebaar kan de bepalingen van punt (2) van dezen regel veranderen of uitstellen.

(4) De blinde mag alleen zijn maat ondervragen, en, als hij zulks doet nadat hij opzettelijk eenige kaart in eenige andere hand heeft ingezien, mag zijn maat diens kaart niet terugnemen. Als de blinde de tafel verlaat, zonder opzettelijk eenige kaart in een andere hand te hebben ingezien, mogen de tegenspelers geen straf eischen voor een voldongen verzaking, tenzij een van hen den leider heeft ondervraagd voordat eene dusdanige verzaking voldongen werd.

(5) Een tegenspeler van den leider mag — voordat eene verzaking voldongen is — vragen om de onjuiste kaart door een juiste te vervangen.

STRAF VOOR VOLDONGEN VERZAKING.

(6) Wanneer eene verzaking voldongen is, geldt de slag als gespeeld, en, als de aandacht op de verzaking is gevestigd, worden aan het einde van het spel twee der door de verzakende partij gewonnen slagen aan de tegenpartij overgedragen. Voor iedere volgende verzaking door dezelfde partij in hetzelfde spel, die eveneens onderworpen wordt aan straf, wordt één slag aan de tegenpartij overgedragen.

Altijd vooropgesteld, dat niet kan worden overgedragen eenige slag, die gewonnen werd, voordat de eerste verzaking plaats vond, noch eenige slag, die ingevolge dezen regel door de andere partij was overgedragen.¹⁾

(7) Aldus overgedragen slagen gelden voor de notering als door de ontvangende partij bij het spelen gewonnen slagen.

OPEISCHEN VAN VOLDONGEN VERZAKING.

(8) Als eene voldongen verzaking wordt opgeëischt, met of zonder vermelding van een bepaalde kleur, dan mogen de slagen aan het einde van het spel worden nagegaan, om de verzaking vast te stellen, en wanneer een tegenspeler van den eischer de kaarten door elkander haalt, nadat de eisch is ingediend en voordat de

¹⁾ In zekere gevallen kan, wanneer een slag, waarin eene voldongen verzaking plaats vond, gewonnen is door de niet-overtredende partij, het voor onervaren spelers moeilijk zijn, om de volgorde der slagen uit te maken. In dit geval moet men zich houden — voor wat betreft het aantal der over te dragen slagen — aan de beslissing der meerderheid van de spelers. Kan men niet tot zoo'n beslissing komen, dan wordt dat aantal bepaald door de niet-overtredende partij.

kaarten volledig zijn nagekeken, moet de eisch worden toegewezen.

(9) Eene verzaking kan niet meer worden opgeëischt, nadat voor de volgende gift is afgenomen of nadat de notering van den robber is goedgekeurd.

SPELEN VOORDAT EEN TEGENSPELER EEN OPGELEGDE STRAF HEEFT AANGEGEVEN.

56. Als een speler uitkomt of bijspeelt, voordat een tegenspeler, die gerechtigd is om van hem te eischen, dat hij op een bepaalde wijze uitkomt of bijspeelt, die straf heeft aangegeven, vervalt het recht van dien tegenspeler daardoor niet, en de voorgespeelde of bijgespeelde kaart kan als getoonde kaart behandeld worden.

UITKOMEN GEEISCHT IN EEN KLEUR, DIE MEN NIET HEEFT.

57. Als een speler, die gerechtigd is, om een straf op te leggen, het uitkomen, bijspelen of bijwerpen eischt in een kleur, die de tegenspeler tot wien deze eisch is gericht, niet heeft, dan vervalt de straf.

EISCHEN VAN EEN ONRECHTMATIGE OF DUBBELE STRAF.

58. (1) Als een speler een straf eischt, waartoe hij niet gerechtigd is, verliest zijne partij het recht om eenige straf voor die onregelmatigheid op te leggen.

(2) Als een speler straf of straffen heeft geëischt volgens een bepaalde regel, dan kan hij voor dezelfde overtreding geen straf volgens een anderen regel eischen.

VERKEERDE SPELER EISCHT EEN STRAF.

59. Als de blinde of de maat van dien speler, die alleen gerechtigd is om een straf te eischen voor eene onregelmatigheid, een straf eischt, of aangeeft welke van verschillende straffen geëischt moet worden, of, zonder

daarnaar gevraagd te zijn zijn maat vertelt, welke straf-bepalingen toepasselijk zijn, dan vervalt daardoor het recht om voor die onregelmatigheid eenige straf te eischen.

VESTIGEN VAN DE AANDACHT OP EENE ONREGELMATIGHEID.

60. Met inachtneming van de bepalingen van regel 19 ten aanzien van den blinde, mag elke speler de aandacht van zijn maat vestigen op het feit dat eene onregelmatigheid is begaan; maar dit beïnvloedt in geenen deele de berechting van onregelmatigheden in het bieden of spelen van zijn maat (zie regel 39 — voor de beurt bieden; regel 40 — onvoldoend bod; en regels 45 en 46 voor de beurt uitkomen). Desgevraagd mag hij ook den voor een bepaald geval toepasselijken regel noemen.

VERKEERDE UITLEG VAN EEN REGEL.

61. Als een speler, uitgenoodigd door zijn maat of door een tegenspeler, om den voor een bepaald geval toepasselijken regel te noemen, een verkeerden regel noemt, en als de verkeerde inlichting niet verbeterd wordt, hoewel daartoe ruimschoots tijd beschikbaar was, dan kan geen straf worden opgelegd voor eenige onregelmatigheid, die voortvloeit uit die verkeerde voorlichting.

HOOFDSTUK VIII.

BIJZONDERE REGELS.

Deze regels zullen van kracht zijn, als de betrokken spelers geen wijziging of beslissing in anderen zin hebben bekendgemaakt of afgesproken.

VOORAFGAANDE BESCHIKKINGEN — BIJKOMSTIGE
REGELS.

62. (1) Bij de samenstelling van tafels wordt voor hen, die nog niet gespeeld hebben, de voorrang bepaald door de volgorde waarin zij zijn binnengekomen; en voor hen, die gelijk zijn binnengekomen, wordt beslist door het trekken van kaarten.

(2) Als een lid van een tafel erin toestemt, om een andere tafel te vormen, welke zonder hem niet gevormd kan worden en zijn voornemen aankondigt, om — zoo- dra zijn plaats aan de nieuwe tafel kan worden ingenomen — naar zijn vorige tafel terug te keeren, moet zijn plaats aan de eerste tafel voor hem worden opengehouden. En, als hij niet op die manier zijn lidmaatschap aan die eerste tafel blijft behouden, zal hij de laatste zijn, die zijn plaats aan de nieuwe tafel zal moeten inruimen.

(3) Als een speler een tafel verlaat, die daardoor minder dan vier leden krijgt, zal hij niet gerechtigd zijn, om met een van de andere spelers mede te dingen voor deelname aan een andere tafel.

(4) Als slechts één tafel kan worden samengesteld en er zijn zeven gegadigden aanwezig, dan zal het ledenaantal van die tafel tot zeven worden opgevoerd zoo lang deze toestand bestaat, en vallen na elken robber drie in plaats van twee spelers uit.

(5) Aan het einde van elken robber moet worden aangekondigd „tafel klaar” ten behoeve van wachtende

leden of — als de tafel niet voltallig is — ten behoeve van candidaat-leden.

SPELER VERPLICHT OM TE EINDIGEN.

63. Elke speler, die verplicht is, om een tafel te verlaten, voordat een robber uit is, mag met toestemming der andere spelers een plaatsvervanger aanwijzen. En als die toestemming niet gegeven wordt of als het onmogelijk is om een plaatsvervanger te vinden, zal geacht worden, dat de robber volgens afspraak is geëindigd (zie regel 35(2)).

GESCHILLEN OMTRENT DEN UITSLAG VAN EEN ROBBER.

64. Elk geschil omtrent den uitslag van een robber zal worden uitgemaakt door het aantal gewonnen punten en niet door het aantal gewonnen manches, maar blijft onbeslist, als de robber volgens afspraak is geëindigd (regel 35(2)).

VERZOEK OM NIEUWE KAARTEN.

65. Elk speler heeft het recht, om op zijn eigen kosten een nieuw spel kaarten te vragen, nadat een spel is uitgespeeld en voordat voor het volgende spel is afgenomen. Hij moet twee spellen laten komen, waaruit zijn tegenspelers mogen kiezen. Maar deze regel is niet toepasselijk in het geval dat beschadigde kaarten moeten worden vervangen.

SLOTARTIKEL. (TOEVOEGING N.B.B.)

Alle bepalingen aangaande het formeeren van tafels (Hoofdstuk II), alsmede de bepalingen van Hoofdstuk VIII zijn facultatief en gelden alleen voor besloten clubs.

TOEVOEGSEL AAN DE REGELS.

WELVOEGELIJKHEID IN HET SPEL.

1. Het wezen van Contract-Bridge en de omstandigheden, waaronder het gespeeld wordt, zijn van dien aard, dat men door sommige handelingen of woorden den goeden gang van het spel kan verstoren. In vele gevallen zien spelers niet in dat en hoe zij ongeoorloofde inlichtingen aan hun maat geven. Het is, daarom, wenschelijk om ieder die het spel speelt te waarschuwen, dat een speler ernstig zondigt tegen de hoogste eischen der welvoegelijkheid, als hij verzuimt te vermijden, —

I. Onnoodig talmen bij het bieden, wanneer er geen noodzaak bestaat om een ander bod te overwegen.

II. Bieden met bijzonderen nadruk, stembuiging of klemtoon.

III. Verandering in de gebruikelijke bied-termen.

IV. Buitengewone haast of traagheid bij passen of dubbelen.

V. Een onnoodig verzoek om de gedurende het bieden gedane biedingen te herhalen.

VI. Op eenige wijze de aandacht op de notering te vestigen, uitgezonderd wanneer zulks noodig is voor eigen voorlichting.

VII. Zorgeloos passen of spelen voor de beurt.

VIII. Door woord, gedrag of gebaar eenige aanwijzing te geven over den aard van het spel in eigen hand.

IX. Eenige opmerking, vraag of gebaar, waaruit eene gevolgtrekking kan worden gemaakt.

X. De aandacht te vestigen op het aantal slagen dat noodig is, om het contract te winnen of te doen verliezen, of op het feit dat aan het contract reeds voldaan is.

XI. Gedurende het spelen eenige ongeoorloofde inlichting te geven over eenig voorval bij het bieden.

XII. Op eenigerlei wijze goedkeuring of afkeuring te kennen te geven aangaande het bieden of het spelen van den maat.

XIII. Zich te laten beïnvloeden bij zijn bieden of spelen door aarzeling, eene opmerking of de houding van den maat.

XIV. Eenig onnoodig verzoek om aan te geven welke spelers bepaalde kaarten van een slag speelden.

XV. Een kaart te spelen met bijzonderen nadruk.

XVI. Onnoodig te talmen bij het spelen van een kaart, als zulks geen overweging vordert.

XVII. Toebereidselen te maken voor het bijeenvoegen van een slag, voordat alle vier spelers hebben bijgespeeld.

XVIII. Een kaart uit zijn spel te halen voordat het zijn beurt is om voor te spelen of bij te spelen; b.v. het gereed houden van een kaart voordat de maat in den onvoltooiden slag heeft bijgespeeld, kan den wensch te kennen geven om aan slag te blijven; en het gereed houden van een kaart, nadat men is uitgekomen, kan den maat aanwijzen dat de voorgespeelde kaart — hoewel niet de hoogste — toch een winnende kaart is en dit kan nog duidelijker zijn, als speler den volgende keer in een andere kleur uitkomt.

XIX. Het vrijwillig geven van inlichtingen, die slechts op verzoek mogen worden gegeven.

2. Om andere redenen is het noodig om met bijzondere zorg te vermijden: —

I. De kaarten tijdens het geven zoo hoog op te lichten of daarna zoo te houden dat ze kunnen worden gezien. Dit kan een anderen speler eene verplichting opleggen, waarvan de oplegging ongewenscht zoude zijn.

II. Eenige biedconventie te gebruiken waarvan het gebruik niet is aangekondigd.

De uitdrukking „conventie” is hier gebruikt als aanduiding van biedingen, òf met eene willekeurige of kunstmatige beteekenis, òf gedaan door een speler met de zekerheid dat zijn maat die niet in hare natuurlijke beteekenis zal opvatten. De noodzakelijkheid, dat eene zoodanig gebruikte conventie door de tegenpartij ten volle begrepen wordt, ligt voor de hand; en spelers, die eenige biedconventie toepassen behooren bereid te zijn, om volledig te antwoorden op elke redelijke vraag van een tegenspeler naar de bedoeling en het gebruik.

III. Op het einde van een spel het andere spel kaarten op te nemen of te verleggen, als het niet zijn beurt is om te geven.

IV. Na te laten om de gemaakte slagen in behoorlijke volgorde en duidelijk afgescheiden van elkaar te bewaren, of toe te staan, dat eenige daarvan aan de tegenovergestelde zijde van de tafel geplaatst worden.

V. Om, als maat van den leider, het spel van den leider in te zien, nadat het bieden gesloten is; of van de tafel op te staan, om het spelen van het spel door den leider gade te slaan.

3. Het is niet verkeerd om, behalve in de gevallen waarin voor den blinde bepaalde regels gelden, een maat te waarschuwen tegen het overtreden van eenigen spelregel, b.v. tegen bieden, uitkomen of bijspelen voor zijn beurt. Evenmin is het verkeerd, om te zwijgen bij eene verzaking van de eigen partij, behalve wanneer het eene verzaking in den twaalfden slag is.

4. Toeschouwers of leden, die niet spelen, behooren — als ze het spel aan een tafel gade slaan — zich ervan te onthouden, om de aandacht te vestigen op eenige onregelmatigheid of vergissing, hetzij bij het bieden hetzij bij het spelen, dan wel op eenig feit of eenigen regel, uitgezonderd wanneer zij gevraagd worden, hunne meening te uiten.

5. Het ligt buiten het bestek van dit toevoegsel om oneervolle praktijken te bespreken, zooals het gebruik van eene niet bekend gemaakte of geheime conventie; maar — om elken mogelijken twijfel buiten te sluiten — wordt hier bepaald, dat geen speler — ook al is hij bereid, de straf te aanvaarden — opzettelijk een regel mag overtreden, en dat dit insluit het voor een tweede maal verzaken ten einde eene vorige onopzettelijke verzaking te verbergen.

Noteringen voor Contract-Bridge.

Elke geboden en gewonnen trek:	Trek-waarde	Ongedubbeld		Gedubbeld	
In Klaveren en Ruiten In Harten en Schoppen de 1ste, 3de, 5de en 7de in Zonder-troef de 2de, 4de en 6de in Zonder-troef			20		40
		30		60	
		30		60	
		40		80	
		Niet kwetsbaar		Kwetsbaar	
		Ongedubbeld	Gedubbeld	Ongedubbeld	Gedubbeld
Elke overtrek		trekwaarde ..	100	trekwaarde ..	200
Verliesslag straffen:					
1 verliesslag		50	100	100	200
2 verliesslagen		100	250	250	500
3 "		150	450	450	900
4 "		200	700	700	1400
5 "		250	1000	1000	2000
6 "		300	1350	1350	2700
7 "		350	1750	1750	3500
8 "		400	2200	2200	4400
Geboden en gewonnen Klein Slem		500		750	
id Groot Slem		1500		2250	
Honneurs in één hand:					
vier honneurs in kleur			100		
vijf id			150		
vier Azen in één hand in Zonder Troef			150		
Robber-beloeningen:					
twee-manche-robber			700		
drie-manche-robber			500		
onvoltooide robber — voor één manche			300		

Bij een herdubbel het dubbele der gedubbelde punten.